

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DZG-III.054.5.2026
Warszawa, 06 października 2026 r.

Pan
Rafał Komarewicz
Przewodniczący Komisji Gospodarki i Rozwoju

Dotyczy: Informacja pisemna na wspólne posiedzenie sejmowej Komisji Gospodarki i Rozwoju oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa

Szanowny Panie Przewodniczący,

poniżej zamieszczam informację pisemną o nowych obowiązkach nałożonych na przedsiębiorców w rozporządzeniu PPWR, najważniejszych problemach związanych z jego wdrażaniem i propozycjach rozwiązań.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku
Michał Baranowski
Podsekretarz Stanu
/ kwalifikowany podpis elektroniczny /
w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Do wiadomości

1. Anita Sowińska, Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Klimatu i Środowiska

**Informacja pisemna o nowych obowiązkach nałożonych na przedsiębiorców
w rozporządzeniu PPWR, najważniejszych problemach związanych
z wdrażaniem i propozycjach rozwiązań**

Ministerstwo Rozwoju i Technologii (MRiT) pozostaje resortem współpracującym w zakresie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (tzw. PPWR)¹. Zgodnie z zasadami wprowadzonymi ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej² to resort klimatu jest odpowiedzialny za gospodarkę odpadami i w związku z tym uczestniczył w pracach nad tworzeniem PPWR oraz przygotował dane i przepisy niezbędne do stosowania przepisów PPWR w Polsce. Jednocześnie minister właściwy do spraw gospodarki odpowiada za transformację w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ).

Ze względu na wpływ tego rozporządzenia na warunki prowadzenia działalności gospodarczej oraz funkcjonowanie rynku wewnętrznego UE, MRiT jest adresatem licznych apeli ze strony przedsiębiorców i ich stowarzyszeń wskazujących na problemy związane ze stosowaniem tego rozporządzenia.

W związku z powyższym jako MRiT pozostajemy w stałym dialogu z Ministerstwem Klimatu i Środowiska.

Zgłaszane do nas problemy dotyczą następujących kwestii:

- 1. Konieczność wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. ROP w każdym państwie członkowskim UE do którego polscy przedsiębiorcy wysyłają produkty w opakowaniach prowadząc sprzedaż wysyłkową**

Art. 3 ust. 1 pkt. 15 PPWR definiuje pojęcie producenta na gruncie PPWR. Zgodnie z lit. c i d, za producenta uznaje się również:

c) wytwórcę, importera lub dystrybutora mającego siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, który udostępnia po raz pierwszy na terytorium innego państwa członkowskiego, bezpośrednio użytkownikom końcowym, opakowanie transportowe, opakowanie usługowe lub opakowanie dla produkcji podstawowej, jako opakowanie jednorazowego użytku lub jako opakowanie wielokrotnego użytku;

d) wytwórcę, importera lub dystrybutora mającego siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, który udostępnia po raz pierwszy na terytorium innego państwa członkowskiego, bezpośrednio użytkownikom końcowym, produkty zapakowane w opakowania inne niż opakowania, o których mowa w lit. c).

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchylenia dyrektywy 94/62/WE

² Dz.U. z 2026 r. poz. 1226

Tak skonstruowana definicja oznacza, że polski producent prowadzący sprzedaż wysyłkową swoich produktów w opakowaniach bezpośrednio do konsumentów w innym państwie członkowskim UE jest traktowany w tym państwie jako producent i ma związane z tym obowiązki, takie jak: obowiązek rejestracji, sprawozdawczość i wnoszenie opłat z tytułu rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP). Zgodnie z art. 45 ust. 3 obowiązki te wypełnia za pomocą wyznaczonego przez siebie upoważnionego przedstawiciela ds. ROP w danym państwie członkowskim.

Przed wejściem w życie PPWR przywołany w poprzednim akapicie polski producent również miał obowiązki związane z ROP w państwie członkowskim UE do którego wysyłał swoje produkty, ale miały one mniejszy zakres.

2. Brak w pełni przewidywalnego harmonogramu przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych

Przykładem jest obowiązek minimalnej zawartości recyklatu w opakowaniach z tworzyw sztucznych:

Art. 7 ust. 1 *Do dnia 1 stycznia 2030 r. lub 3 lata od dnia wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza każda wykonana z tworzywa sztucznego część opakowania wprowadzanego do obrotu musi zawierać następującą minimalną zawartość procentową materiału pochodzącego z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, w podziale na rodzaje i formaty opakowań określone w tabeli 1 w załączniku II, obliczaną jako średnia dla zakładu produkcyjnego i średnia roku (...).*

Art. 7 ust. 8 *Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze ustanawiające metodykę obliczania i weryfikacji zawartości procentowej materiału pochodzącego z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, poddanych recyklingowi i zebranych w Unii (...).*

Taka konstrukcja oznacza, że w wypadku opóźnienia w pracach nad przyjęciem aktu wykonawczego opóźnieniu ulega również obowiązek stosowania określonej zawartości recyklatu.

3. Brak powszechnie przyjętej metodologii wykazywania zgodności z wymaganiami dotyczącymi zawartości PFAS³

Art. 5 ust. 5 *Od dnia 12 sierpnia 2026 r. nie wprowadza się do obrotu opakowań przeznaczonych do kontaktu z żywnością, jeżeli zawierają one substancje per- i polifluoroalkilowe (PFAS) w stężeniu równym następującym dopuszczalnym wartościom lub je przekraczającym, w zakresie, w jakim wprowadzanie do obrotu opakowania*

³ PFAS (substancje per- i polifluoroalkilowe) – grupa syntetycznych związków chemicznych stosowanych m.in. w celu nadania opakowaniom odporności na wodę i tłuszcz. Wyróżniają się dużą trwałością w środowisku, a część z nich ma szkodliwy wpływ na zdrowie człowieka.

zawierającego takie stężenie PFAS nie jest zakazane na podstawie innego aktu prawnego Unii (...)

Przedsiębiorcy zwracają uwagę na brak zharmonizowanych i zwalidowanych metod badawczych oraz jednolitych zasad oceny zgodności.

4. Obawy co do możliwości dalszego utrzymywania w obrocie opakowań wielokrotnego użytku wprowadzonych na rynek przed 11 lutego 2025 r.

Art. 11 ust. 1 Opakowanie wprowadzane do obrotu od dnia 11 lutego 2025 r. uznaje się za opakowanie wielokrotnego użytku w przypadku, gdy spełnia wszystkie następujące wymogi (...)

W opinii przedsiębiorców, ze względu na fakt, że często w praktyce odróżnienie opakowań wielokrotnego użytku wprowadzonych do obrotu przed 11 lutego 2025 r. i po tej dacie może nie być możliwe. Dodatkowo wskazują, że zawarte w wytycznych zapewnienie KE, że opakowania wprowadzone przed tą datą mogą funkcjonować w obrocie do czasu ich naturalnego zużycia nie daje odpowiedniej gwarancji co do takiej możliwości.

5. Zbyt krótki termin na wycofanie opakowań niespełniających nowych wymogów oznakowania

Art. 12 ust. 12 Opakowanie, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, wytworzone w Unii lub przywiezione przed upływem terminów, o których mowa w tych ustępach, i które nie spełniają kryteriów ustanowionych w tych ustępach, może być udostępniane na rynku przez maksymalnie 3 lata od dnia wejścia w życie wymogów w zakresie etykietowania ustanowionych w tych ustępach.

W opinii przedsiębiorców obecny trzyletni termin może prowadzić do konieczności wycofywania pełnowartościowych produktów wyłącznie z powodu zmiany wymaganego oznakowania. Dotyczy to w szczególności produktów o długim okresie trwałości, produktów sezonowych, produktów „premium” oraz asortymentu o niskiej rotacji. Wycofywanie lub przepakowywanie takich produktów generowałoby dodatkowe odpady i pozostawałoby w sprzeczności z celami gospodarki o obiegu zamkniętym.

6. Brak odpowiednio szczegółowych wyjaśnień co do stosowania przepisów PPWR

W opinii przedsiębiorców wytyczne wydane przez KE w marcu 2026 r. i odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania (FAQ) opublikowane w sierpniu 2026 r. nie wyjaśniają wszystkich wątpliwości związanych ze stosowaniem rozporządzenia.

7. Brak wprowadzenia do polskiego porządku prawnego mechanizmu sankcyjnego za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia PPWR

Projekt ustawy wprowadzający do polskiego prawa przepisy sankcyjne za nieprzestrzeganie PPWR znajduje się na etapie prac wewnątrz rządu (UC100). Brak tych przepisów u niektórych podmiotów może rodzić pokusę ich nieprzestrzegania.

**8. Brak wdrożenia systemu ROP na opakowania zgodnego z minimalnymi
wymaganiami określonymi w art. 8a Ramowej Dyrektywy Odpadowej**

Brak wdrożenia systemu ROP na opakowania prowadzi do niedofinansowania systemów zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych oraz odcina recyklerów od środków finansujących potrzebne inwestycje. W tej sytuacji nie jest też wzmacniany popyt na recyklaty, co uderza ekonomicznie w działalność recyklerów.

Działania podjęte przez MRIT

Aby łagodzić negatywne skutki funkcjonowania rozporządzenia PPWR dla przedsiębiorców oraz przeciwdziałać zaburzeniom w funkcjonowaniu jednolitego rynku, podjęliśmy inicjatywę przygotowania dokumentu *non-paper* punkującego zagrożenia związane z niektórymi aspektami jego stosowania, w szczególności w zakresie dotyczącym obowiązku ustanowienia upoważnionego przedstawiciela przez przedsiębiorców wprowadzających niewielkie ilości opakowań w innych państwach członkowskich.

MRIT było inicjatorem nieformalnego dokumentu (*non-paper*) w sprawie PPWR, wniesionego jako punkt AOB Rady ds. Konkurencyjności (COMPET), która odbyła się 24 września br. Polska postulowała jak najszybsze wznowienie prac w Radzie nad wnioskiem COM(2025) 982 przedstawionym przez Komisję Europejską w ramach pakietu Omnibus VIII. Stanowisko Polski przedstawione podczas Rady w przedmiotowym *non-paperze* zyskało szerokie uznanie. Wiele państw członkowskich oraz KE podzieliło opinię, że obecne przepisy wymagają pilnego dostosowania w celu ochrony Jednolitego rynku i przedsiębiorców unijnych, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (SME).

Problematyka dot. barier wynikających z PPWR była również, na wniosek Polski oraz Niemiec, przedmiotem dyskusji Szerepów ds. Jednolitego Rynku, na posiedzeniu w dniu poprzedzającym Radę COMPET, tj. 23 września. Dyskusja wywołała szeroki odzew wśród przedstawicieli pozostałych państw.

Podejmowane przez Polskę działania mogą doprowadzić do złagodzenia obciążeń dla przedsiębiorców wynikających ze stosowania rozporządzenia PPWR oraz przeciwdziałać zaburzeniom w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego UE.

Prace nad projektem przepisów służących stosowaniu PPWR (projekt ustawy nr UC100) nie zostały zakończone (przed etapem Stałego Komitetu Rady Ministrów), co umożliwia wprowadzenie do projektu zmian odzwierciedlające potrzeby przedsiębiorców.)

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Podsekretarz Stanu
Anita Sowińska

DGO-OP.0501.17.2026.JM
4577036.18917804.15244051
Warszawa, 05-10-2026

Pan
Rafał Komarewicz
Przewodniczący Komisji Gospodarki i Rozwoju
Kancelaria Sejmu RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

odpowiadając w zakresie właściwości Ministra Klimatu i Środowiska na Pana pismo, znak: GOR.016.43.2026, z dnia 29 września 2026 r. poniżej przedstawiam materiał informacyjny o nowych obowiązkach nałożonych na przedsiębiorców w rozporządzeniu PPWR¹, najważniejszych problemach związanych z wdrażaniem i propozycjach rozwiązań.

PPWR weszło w życie 11 lutego 2025 r. przy czym jego ogólną datą rozpoczęcia stosowania był 12 sierpnia 2026 r. Jednocześnie niektóre przepisy materialnoprawne mają różne daty rozpoczęcia stosowania, co więcej, część z nich jest związana z przyjęciem przez Komisję Europejską konkretnego środka wykonawczego.

Do najważniejszych obowiązków stosowanych bezpośrednio od 12 sierpnia 2026 r. należą:

- przeprowadzenie przez wytwórcę procedury oceny zgodności oraz sporządzenie dokumentacji technicznej przed wprowadzeniem do obrotu opakowań,
- wyznaczenie przez producenta, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 15 lit. c i d PPWR (udostępnianie bezpośrednio użytkownikom końcowym), na podstawie pisemnego upoważnienia, upoważnionego przedstawiciela ds. ROP w każdym z państw członkowskich, w których dany producent udostępnia po raz pierwszy opakowania lub produkty w opakowaniu, innym niż państwo członkowskie, w którym producent ten ma siedzibę,
- zakaz wprowadzania do obrotu opakowań przeznaczonych do kontaktu z żywnością, jeżeli zawierają one substancje per- i polifluoroalkilowe (PFAS) w stężeniu równym lub wyższym niż wskazane w PPWR dopuszczalne wartości oraz obowiązek wykazania w dokumentacji technicznej zgodności z limitami metali ciężkich oraz PFAS.

Wybrane obowiązki stosowane bezpośrednio w późniejszych terminach:

- do dnia 12 lutego 2027 r. dystrybutorzy końcowi prowadzący działalność w sektorze HoReCa, którzy udostępniają konsumentom zimne lub gorące napoje albo żywność gotową do spożycia w opakowaniach na wynos, są obowiązani ustanowić system umożliwiający konsumentom przynoszenie własnych pojemników do napełnienia oraz są obowiązani oferować konsumentom, którzy przynoszą własne pojemniki, produkty po cenie nie wyższej i na warunkach nie

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchylenia dyrektywy 94/62/WE, zwane dalej „PPWR”.

gorszych niż przy sprzedaży tego samego produktu w opakowaniu jednorazowego użytku,

- do dnia 12 lutego 2028 r. dystrybutorzy końcowi prowadzący działalność w sektorze HoReCa, którzy udostępniają konsumentom zimne lub gorące napoje albo żywność gotową do spożycia w opakowaniach na wynos, są obowiązani zapewnić konsumentom możliwość otrzymania tych produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia oraz są obowiązani oferować konsumentom produkty, którymi napełniane są opakowania wielokrotnego użytku po cenie nie wyższej i na warunkach nie gorszych niż przy sprzedaży tego samego produktu w opakowaniu jednorazowego użytku. Dystrybutorzy końcowi są zwolnieni ze stosowania niniejszego artykułu, jeżeli są objęci definicją mikroprzedsiębiorstwa określoną w zaleceniu 2003/361/WE mającym zastosowanie w dniu 11 lutego 2025 r.,
- od dnia 12 sierpnia 2028 r. lub 24 miesiące od dnia wejścia w życie odpowiedniego aktu wykonawczego (w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza) opakowania wprowadzane do obrotu muszą być oznakowane zharmonizowaną etykietą zawierającą informacje o składzie materiałowym, aby ułatwić konsumentom sortowanie,
- od dnia 12 sierpnia 2028 r. lub 30 miesięcy od dnia wejścia w życie odpowiedniego aktu wykonawczego (w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza) państwa członkowskie zapewniają oznakowanie pojemników do selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych zharmonizowanymi etykietami odpowiadającymi oznakowaniu opakowań,
- od dnia 12 lutego 2029 r. lub 30 miesięcy od dnia wejścia w życie odpowiedniego aktu wykonawczego (w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza) opakowanie wielokrotnego użytku wprowadzane do obrotu musi być oznakowane etykietą informującą o jego zdolności do ponownego użycia,
- od dnia 1 stycznia 2030 r. lub 24 miesiące od dnia wejścia w życie odpowiednich aktów delegowanych (w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza) opakowania muszą być projektowane z myślą o recyklingu materiałów i klasyfikowane co najmniej w klasie zdolności do recyklingu A, B albo C. Opakowania niespełniające kryteriów klasy C nie mogą być wprowadzane do obrotu. Przepisy nie mają zastosowania do: opakowań bezpośrednich zdefiniowanych art. 1 pkt 23 dyrektywy 2001/83/WE i art. 4 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2019/6; opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywanych do pakowania wyrobów medycznych objętych rozporządzeniem (UE) 2017/745; opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywanych do pakowania wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro objętych rozporządzeniem (UE) 2017/746; opakowań zewnętrznych zdefiniowanych w art. 1 pkt 24 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 26 rozporządzenia (UE) 2019/6, w przypadkach, w których takie opakowania są niezbędne do zapewnienia zgodności ze szczególnymi wymogami w celu zachowania jakości produktu leczniczego; opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywanych do pakowania preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt, produktów zbożowych przetworzonych oraz żywności dla dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, zdefiniowanych w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 609/2013; opakowań wykorzystywanych do transportu towarów niebezpiecznych zgodnie z dyrektywą 2008/68/WE; opakowań handlowych wykonanych z lekkiego drewna, korka, tekstyliów, gumy, ceramiki, porcelany lub wosku,
- od dnia 1 stycznia 2030 r. lub 3 lata od dnia wejścia w życie odpowiedniego aktu wykonawczego (w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza) każda wykonana z tworzywa sztucznego część opakowania wprowadzonego do obrotu

musi zawierać minimalny udział tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu uzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych. Przepisy nie mają zastosowania do: opakowań bezpośrednich zdefiniowanych w art. 1 pkt 23 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2019/6; opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywanych do pakowania wyrobów medycznych, wyrobów przeznaczonych wyłącznie do badań lub badanych wyrobów objętych rozporządzeniem (UE) 2017/745; opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywanych do pakowania wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro objętych rozporządzeniem (UE) 2017/746; opakowań zewnętrznych zdefiniowanych w art. 1 pkt 24 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 26 rozporządzenia (UE) 2019/6, w przypadkach, w których takie opakowania są niezbędne do zapewnienia zgodności ze szczególnymi wymogami w celu zachowania jakości produktu leczniczego; kompostowalnych opakowań z tworzyw sztucznych; opakowań wykorzystywanych do transportu towarów niebezpiecznych zgodnie z dyrektywą 2008/68/WE; opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywanych do pakowania żywności przeznaczonej wyłącznie dla dzieci i małych dzieci, żywności specjalnego przeznaczenia medycznego oraz napojów i żywności przeznaczonych zwykle dla małych dzieci, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 609/2013; opakowań produktów, części składowych i części składowych opakowań bezpośrednich wykorzystywanych do wytwarzania produktów leczniczych objętych dyrektywą 2001/83/WE oraz weterynaryjnych produktów leczniczych objętych rozporządzeniem (UE) 2019/6, w przypadku gdy takie opakowania są niezbędne do zapewnienia zgodności z normami jakości produktu leczniczego.

- od dnia 1 stycznia 2030 r. wytwórcy lub importer zapewniają, aby wprowadzane do obrotu opakowanie było zaprojektowane w taki sposób, aby jego masa i objętość były ograniczone do minimum niezbędnego do zapewnienia jego funkcjonalności,
- od dnia 1 stycznia 2030 r. nie można wprowadzać do obrotu opakowań niespełniających kryteriów wydajności określonych w załączniku IV PPWR ani opakowań posiadających cechy służące wyłącznie zwiększeniu postrzeganej objętości produktu, w tym podwójnych ścianek, podwójnych den i zbędnych warstw, z uwzględnieniem szczególnych wyjątków: projekt opakowania jest chroniony wzorami wspólnotowymi na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 (64) lub prawami ze wzorów objętymi zakresem stosowania dyrektywy 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (65), w tym umowami międzynarodowymi obowiązującymi w jednym z państw członkowskich, lub jego kształt jest jednym ze znaków towarowych objętych zakresem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 (66) lub dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 (67), w tym znaków towarowych zarejestrowanych na podstawie umów międzynarodowych obowiązujących w jednym z państw członkowskich, prawa ze wzoru i znaki towarowe są chronione przed dniem 11 lutego 2025 r. oraz stosowanie wymogów na podstawie niniejszego artykułu wpłynęłoby na projekt opakowania – w taki sposób, że zmieniłoby jego nowy lub indywidualny charakter, lub wpłynęłoby na znak towarowy – w taki sposób, że znak ten nie umożliwiałby już odróżnienia oznaczonego nim towaru od towarów innych przedsiębiorstw; lub produkt lub napój w opakowaniu korzystają z oznaczenia geograficznego chronionego na podstawie przepisów prawa Unii, takich jak rozporządzenie nr 1308/2013 w odniesieniu do wina lub rozporządzenie (UE) 2019/787 w odniesieniu do napojów spirytusowych lub rozporządzenie (UE) 2023/2411 w odniesieniu do produktów rzemieślniczych i przemysłowych, lub jest objęty systemem jakości, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) 2024/1143,

- od dnia 1 stycznia 2030 r. lub 3 lata od dnia wejścia w życie odpowiednich aktów wykonawczych (w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza) podmioty gospodarcze napelniające opakowania zbiorcze, transportowe lub opakowania dla handlu elektronicznego zapewniają, aby współczynnik pustej przestrzeni nie przekraczał 50%,
- od dnia 1 stycznia 2030 r. zakazane jest wprowadzanie do obrotu opakowań w formatach i do zastosowań wymienionych w załączniku V PPWR,
- od dnia 1 stycznia 2030 r. dystrybutorzy końcowi o powierzchni sprzedaży przekraczającej 400 m² podejmują starania, aby przeznaczyć 10% tej powierzchni na punkty ponownego napełniania produktów spożywczych i niespożywczych,
- od dnia 1 stycznia 2030 r. obowiązki będą cele w zakresie ponownego użycia.

Najczęściej zgłaszane przez przedsiębiorców trudności związane z rozpoczęciem stosowania PPWR oraz stanowisko MKiŚ:

- konieczność odrębnej rejestracji w rejestrach krajowych,
- obowiązek realizacji rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP) w państwach członkowskich, w których przedsiębiorcy udostępniają produkty w opakowaniach, nawet w niewielkiej ilości (kilka sztuk rocznie),
- obowiązek wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. ROP:

Należy wyjaśnić, że w zakresie obowiązków wynikających z ROP systemy te funkcjonują w państwach członkowskich od wielu lat, a przedsiębiorcy prowadzący transgraniczną sprzedaż produktów w opakowaniach już przed rozpoczęciem stosowania PPWR byli zobowiązani do rejestracji, składania sprawozdań oraz finansowania gospodarowania odpadami opakowaniowymi w każdym państwie członkowskim, na którego rynku udostępniali produkty w opakowaniach, o ile dane państwo członkowskie nie przewidziało krajowych zwolnień w tym zakresie. W Polsce każdy wprowadzający produkty w opakowaniach (producent) jest zobowiązany do uzyskania wpisu do rejestru oraz składania sprawozdań. Jednocześnie wprowadzający produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu opakowania w ilości nieprzekraczającej 1 tony mogą skorzystać ze zwolnienia z realizacji obowiązków w zakresie ROP.

Odnosząc się do kwestii dotyczących obowiązku wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. ROP należy wskazać, że obowiązek ustanowienia takiego upoważnionego przedstawiciela, określony w art. 45 ust. 3 PPWR, dotyczy producentów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 15 lit. c i d PPWR. Obejmuje on zarówno producentów mających siedzibę w innym państwie członkowskim, jak i producentów z państw trzecich, jeżeli udostępniają oni po raz pierwszy opakowania lub produkty w opakowaniach bezpośrednio użytkownikom końcowym w danym państwie członkowskim. W takim przypadku upoważniony przedstawiciel ds. ROP powinien zostać ustanowiony w każdym państwie członkowskim, w którym spełnione są te warunki. Nie jest zatem właściwe odnoszenie tego obowiązku ogólnie do wszystkich przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż transgraniczną, bez uwzględnienia definicji producenta oraz konkretnego modelu sprzedaży.

MKiŚ dostrzega potrzebę ograniczenia obciążeń administracyjnych najmniejszych przedsiębiorców, w szczególności prowadzących transgraniczną sprzedaż produktów oraz udostępniających niewielkie ilości opakowań w kilku państwach członkowskich. W pierwszej kolejności resort klimatu popiera ustanowienie progu *de minimis* dla obowiązku wyznaczania upoważnionego przedstawiciela. Co do zasady nie opowiada się natomiast za zwolnieniem z obowiązku rejestracji i sprawozdawczości, bowiem rezygnacja z tych

obowiązków ograniczałaby możliwość identyfikowania producentów działających na rynku oraz sprzyałaby powstawaniu zjawiska „gapowiczów”, tj. podmiotów, które wprowadzają opakowania do obrotu, lecz nie uczestniczą w finansowaniu systemu ROP (pokrywającego m.in. koszty gospodarowania odpadami). MKiŚ ma jednak świadomość, że zwolnienia z obowiązku rejestracji, finansowania ROP i sprawozdawczości funkcjonują już w niektórych państwach członkowskich, dlatego MKiŚ jest gotowe uczestniczyć w pracach nad określeniem odpowiedniego limitu ilości opakowań wprowadzanych do obrotu, poniżej którego zwolnienie takie mogłoby mieć zastosowanie. Próg masowy powinien stanowić jedyną przesłankę zwolnienia, aby uniknąć niepewności związanej z oceną charakteru produktów i zapewnić jasne zasady dla przedsiębiorców oraz organów kontroli. Ewentualne zwolnienie powinno być ograniczone do producentów mających siedzibę w Unii Europejskiej.

Podczas prac nad PPWR nie dostrzeżono możliwości pełnej harmonizacji krajowych systemów ROP dla opakowań ze względu na ich powiązanie z krajowymi rozwiązaniami w zakresie organizacji systemów gospodarki odpadami, procedurami administracyjnymi oraz podziałem odpowiedzialności między poszczególnymi uczestnikami systemu. W PPWR zharmonizowano zatem tylko te elementy, które można było racjonalnie i proporcjonalnie ujednolicić, pozostawiając państwom członkowskim pewną elastyczność. PPWR przewiduje harmonizację części procedur związanych z krajowymi rejestrami producentów, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 14 PPWR Komisja Europejska przyjmie akty wykonawcze określające format rejestracji i przekazywania zgłoszeń do rejestru, szczegółowość wymaganych danych oraz rodzaje opakowań i kategorie materiałów objęte przekazywanymi informacjami. Format ten ma być interoperacyjny, oparty na otwartych standardach i danych nadających się do odczytu maszynowego oraz możliwy do przeniesienia za pośrednictwem interoperacyjnej sieci wymiany danych bez uzależnienia od jednego dostawcy. Obecnie trwają prace nad tymi regulacjami². Należy przy tym pamiętać, że Polska i inne państwa członkowskie poniosły już znaczne koszty utworzenia i rozwoju krajowych rejestrów. W Polsce Baza Danych o Produktach i Opakowaniach oraz o Gospodarce Odpadami, zwana dalej: „BDO” (finansowana m.in. przez przedsiębiorców z opłat rocznych i rejestrowych) stanowi zintegrowane narzędzie rejestracyjne, sprawozdawcze i kontrolne, które aktualnie jest wykorzystywane na potrzeby systemu ROP (nie tylko dla opakowań, ale również baterii, sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pojazdów, olejów oraz opon) oraz będzie wykorzystywane jako krajowy rejestr producentów wymagany przez PPWR. W związku z powyższym MKiŚ nie popiera rozwiązań, które prowadziłyby do zastępowania lub dublowania istniejących rejestrów krajowych.

- konieczność przeprowadzania kosztownych badań zawartości PFAS w opakowaniach:

Należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 5 ust. 5 PPWR od dnia 12 sierpnia 2026 r. nie wprowadza się do obrotu opakowań przeznaczonych do kontaktu z żywnością, jeżeli zawierają one PFAS w stężeniu równym określonym w PPWR dopuszczalnym wartościom lub je przekraczającym. W związku z powyższym badania zawartości PFAS wymagane są wyłączenie dla opakowań przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

PFAS (substancje per- i polifluoroalkilowe) to grupa tysięcy syntetycznych chemikaliów, które są powszechnie wykorzystywane w Unii Europejskiej oraz na całym świecie i mają szeroki zakres zastosowań, przy czym materiały i opakowania przeznaczone do kontaktu z żywnością to jeden z najistotniejszych sektorów pod względem wielkości obrotu PFAS.

²<https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/15352-Opakowania-i-odpady-opakowaniowe-przepisy-dotyczace-krajowych-rejestrów-producentów-pl>

Wszystkie PFAS objęte zakresem stosowania PPWR są same w sobie bardzo trwałe albo ulegają rozkładowi na bardzo trwałe PFAS w środowisku. Jeżeli chodzi, w szczególności o parametry docelowe istotne dla zdrowia ludzkiego, które uznaje się za najbardziej niepokojące, a które wynikają z długoterminowego narażenia ludzi, tj. rakotwórczość, mutagenność, działanie szkodliwe na rozrodczość, w tym wpływ wywierany na laktację lub poprzez laktację, oraz działanie toksyczne na narządy docelowe, duża liczba PFAS jest klasyfikowana według co najmniej jednego z tych pięciu parametrów docelowych. Ze względu na właściwości fizyczne PFAS, w szczególności ich trwałość, oraz stwierdzony w przypadku niektórych z nich niekorzystny wpływ na zdrowie człowieka, substancje te stanowią zagrożenie dla zdrowia ludzkiego i środowiska. W związku z powyższym MKiŚ nie planuje podejmowania interwencji w tym zakresie.

- konieczność pilnego wydania aktów wykonawczych i delegowanych, aktualizacji wytycznych oraz utworzenia w MKiŚ punktu kontaktowego dot. PPWR;

MKiŚ dostrzega, że brak pełnej pewności prawnej oraz precyzyjnych wytycznych praktycznych dotyczących stosowania PPWR stanowi istotne wyzwanie dla przedsiębiorców. Chociaż Komisja Europejska opublikowała już wytyczne i dokument zawierający odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania (FAQ) dotyczące wybranych przepisów rozporządzenia, prace nad przewidzianymi w PPWR aktami delegowanymi i wykonawczymi nadal trwają. Część obowiązków zaczęła być stosowana przed przyjęciem wszystkich niezbędnych aktów, wymagań technicznych i wytycznych praktycznych, co utrudnia przedsiębiorcom odpowiednio wcześnie planowanie inwestycji oraz dostosowanie produktów, opakowań i procesów biznesowych.

Polska podejmuje działania na forum Unii Europejskiej na rzecz zintensyfikowania i przyspieszenia prac nad aktami delegowanymi i wykonawczymi, a także terminowego udostępniania i regularnej aktualizacji wytycznych oraz dokumentu najczęściej zadawane pytania.

MKiŚ nie posiada aktualnie zasobów kadrowych, które pozwoliłyby na utworzenie stałego punktu konsultacyjnego dedykowanego PPWR, niemniej jednak w ramach posiadanych zasobów kadrowych pracownicy MKiŚ udzielają zainteresowanym podmiotom wyjaśnień telefonicznie oraz pisemnie. MKiŚ publikuje na swojej stronie również ww. dokumenty przygotowane przez Komisję Europejską³, a także pracuje nad rozbudową dedykowanej PPWR zakładki na stronie internetowej resortu⁴ oraz tłumaczeniem dokumentu FAQ (dostępnego wyłącznie w języku angielskim).

Aktualnie Polska (Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz Ministerstwo Klimatu i Środowiska), a także przedstawiciele innych państw członkowskich podejmują działania na szczeblu Unii Europejskiej (m.in. przygotowanie non-paperów⁵, dyskusje podczas grup roboczych w Radzie, organizowane przez Komisję Europejską spotkanie Wysłanników ds. MŚP⁶, dyskusja w Parlamencie Europejskim⁷) mające na celu rozwiązanie największych problemów związanych z rozpoczęciem stosowania PPWR, do których należą m.in. obowiązek wyznaczenia przez producenta upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, potrzeba jednolitych i terminowo dostępnych wytycznych dotyczących stosowania PPWR

³ <https://www.gov.pl/web/klimat/wytyczne-dotyczace-stosowania-rozporzadzenia-ue-nr-202540-w-sprawie-opakowan-i-odpadow-opakowaniowych-opublikowane-przez-komisje-europejska>.

⁴ <https://www.gov.pl/web/klimat/wytyczne-dotyczace-stosowania-rozporzadzenia-ue-nr-202540-w-sprawie-opakowan-i-odpadow-opakowaniowych>.

⁵ W dniu 24 września 2026 r. podczas posiedzenia Competitiveness Council Polska przedstawiła non-paper w sprawie PPWR.

⁶ <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups>; <https://register.screen/meetings/consult?lang=en&meetingId=655426&fromExpertGroups=2666>.

⁷ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/CRE-10-2026-09-16-ITM-010_PL.html.

oraz przyspieszenia prac nad aktami delegowanymi i wykonawczymi i regularną aktualizację wytycznych⁸ i FAQ⁹.

Podczas ostatnich posiedzeń AGS¹⁰, które odbyły się w dniach 7 i 21 września 2026 r., w ramach punktów „Sprawy różne” kilka delegacji zwróciło się z prośbą o ponowne rozpatrzenie wniosku COM(2025) 982, ograniczonego do kwestii stosowania obowiązku wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. ROP w odniesieniu do małych producentów na mocy PPWR. Szereg delegacji, w tym Polska, poparło tę propozycję. W dniu 30 września 2026 r. podczas posiedzenia COREPER II za powrotem do dyskusji dot. ROP oraz powierzeniem AGS mandatu do wypracowania rozwiązania dla unijnych MŚP wprowadzających na rynek Unii Europejskiej niewielkie ilości opakowań opowiedziało się wiele państw członkowskich, w tym Polska. Prezydencja Irlandzka odnotowała to szerokie poparcie dla rozwiązania problemów w PPWR, podkreślając, że rozwiązanie jest potrzebne już teraz, gdyż jest to prawdziwy problem dla przedsiębiorców. MKiŚ będzie kontynuowało aktywny udział w pracach nad przedmiotowymi zagadnieniami.

MKiŚ na bieżąco analizuje postulaty zgłaszane przez przedsiębiorców, koncentrując się w pierwszej kolejności na obowiązkach, które już znajdują zastosowanie. Kwestie dotyczące wymogów mających obowiązywać w późniejszych terminach będą rozpatrywane etapowo, z uwzględnieniem ich pilności oraz harmonogramu wdrażania PPWR. Resort będzie również monitorował kolejne sygnały i, w uzasadnionych przypadkach, podejmował odpowiednie działania, w tym dążył, w miarę możliwości, do uwzględnienia tych zagadnień w pracach nad nowym aktem dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym (Circular Economy Act, CEA), którego przedstawienie Komisja Europejska zaplanowała na jesień 2026 r.

Z wyrazami szacunku

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

⁸ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=PL_COM:C\(2026\)3702](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=PL_COM:C(2026)3702).

⁹ https://environment.ec.europa.eu/publications/faq-packaging-and-packaging-waste-regulation-ppwr_en.

¹⁰ Antici Gr. (Simplification).